

[Ole Vig Jensen]

hjælp ud fra det ønske at sikre en rimelig rentesats vedrørende uddannelseslån, som jo er de papirer, der næsten er sikret bedre end nogen andre. Derfor kan man absolut tillade sig at tale om en rimelig rente. Det, der tilsigtes, er jo, at vi får afskaffet den forholdsvis store renteforskel på omkring 4 pct., der er i dag. Jeg forestiller mig ikke, at vi her skulle antyde, hvad rentehøjden skal være, det skal ministeren jo forhandle sig frem til. Jeg kan også sige, at der ikke i dette ændringsforslag ligger noget om en kompensati-on. Det har der gjort i tanken om at finde en rentesikringsordning med bankerne, men det forslag er jo ikke med i det, der er stillet her. Det skulle være forklaringen til hr. Alfred Hansen.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Jeg kan forstå på hr. Ole Vig Jensen, at der ingen compensation skal finde sted. Det vil altså sige, at man må lægge sig fast på en eller anden rentesats, hvor det ikke ville være givtigt for bankerne overhovedet at låne penge ud, for det er vel ikke sådan, at de skal have en mindre renteindtægt i bankerne, end udlånsrenten er? Hvis nu man forestiller sig, at dette ændringsforslag blev vedtaget og ministeren kom og bad om et godt råd af hr. Ole Vig Jensen med hensyn til den maksimale rente, hvad ville hr. Ole Vig Jensen da svare?

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Hr. Alfred Hansen ved jo godt, at allerede i dag er bankerne indstillet på at yde lån gennem den ordning, der knytter sig til Statens Uddannelsesstøtte på rentevilkår, der er anderledes og bedre end almindeligvis på lånemarkedet. Det vil altså sige, at bankerne har en forståelse for, at det er en rigtig investering at foretage i samfundet også at investere i uddannelse.

Det, vi så gerne vil nå frem til gennem en frivillig aftale – og det er derfor, det er en bemyndigelse til ministeren – er netop gennem forhandlinger at sikre, at vi kan få en ensartet behandling af de unge uddannelsessøgende. Jeg skal ikke spille nogen bestemt rentesats ud, men den må vel ligge et sted

mellem det, som i dag tages af de forskellige banker, sådan at den samlede rentemasse bliver mindre til fordel for de uddannelsessøgende. Det vil jeg selv tro at bankerne og sparekasserne meget langt vil have forståelse for.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Jeg synes, dette begynder at blive interessant. Vil det radikale venstre være konsekvent og sige: vi skipper helt de statsgaranterede lån, vi fjerner dem og erstatter dem af statslån, som er rente- og afdragsfrie, i stedet for det mismask, som det radikale venstre her kommer med?

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det er meget interessant helt at få klarhed over, hvad vi i grunden stemmer om, og derfor vil jeg gerne spørge den radikale ordfører: mener det radikale venstre med deres ændringsforslag, at f. eks. unge mennesker, der starter en erhvervsvirksomhed, det kan være landbrug eller en mindre industrivirksomhed, skal tvinges til at betale en højere rente for at skaffe dækning for det, det radikale venstre her foreslår?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg skal tage formandens henstilling om adskillelse af ændringsforslagene og selve lovforslaget ad notam og derfor undlade ved denne lejlighed at besvare de spørgsmål, der er stillet til mig, spørgsmål, som alle gik på lovforslaget som helhed.

Jeg skal kun kommentere de ændringsforslag, der ligger her.

De første er kommunisternes ændringsforslag, som stort set i hvert fald er identiske med det lovforslag, der var til første behandling i marts måned. Jeg kan i og for sig hen-vise til mine bemærkninger ved den lejlighed. Det, som er realiteterne i denne forbindelse, er, at vi har et beløb af størrelsesordenen 250 mill. kr. at anvende til en forbedring af uddannelsesstøtten, og da må man sige, at det kommunistiske ændringsforslag er ikke gennemførligt på grund af de økonomiske konsekvenser, det indebærer.

Med hensyn til det radikale venstres ændringsforslag om en ændring af datoen fra 1. august 1980 til 1. august 1979 for ikrafttræ-